

לזכרו של חברנו עוזי בשן ז"ל

הכותרת מרטיטה אותה. קשה לי עדין לתפוש שעוזי כבר איננו אתנו. הרי רק תמול שלשום שוחחנו וצחקנו, ולפתע הכה אותו המוות בדמי ימיו.

עוזי היה תלמיד שלי בתכנית לשם באוניברסיטת תל-אביב, והמשיך להתמחות במשרדי. לאחר הסמכתו כשמי מקרעין עסק תקופה מסוימת במקצוע, אך נראה הייזמות השורשית בערה בעצמותיו. הוא פנה בכל מירציו ליזום ולפתח את קרקעות המשפחה בבניינה ובזכרון יעקב.

אכן עוזי היה בן למשפחה ארץ ישראלית שורשית. סבו היה מותיק זכרון יעקב, מעמודי התווך של המושבה ובית הכנסת העתיק הניצב כיום במרקזה.

עוזי התהנק על ברכי מורשת ההתיישבות האיכרים, אשר בניגוד להתיישבות "הפעלים", הזדהה עם המפלגה הליברלית. כך כסטודנט באוניברסיטה פנה עוזי לתחום העסקנות המפלגתית. אך מהר מאד הסיק שזאת לא דרכו ואלה אינם שורשו.

ברם, הוא בכל זאת הגיע לתל-אביב ובה בנה את ביתו ועיסוקיו. בשנים האחרונות עיסוקיו ביוזמות נדל"ן היו באזור בניינה, וכנראה זכרונות הילדות החזירוהו למקורות. בשנה האחרון חזרו עוזי ומשפחתו לגור במושבה, כאשר הגורל החליט שעליו לחזור לכור מחצבתו.

מוכי הלם הלכנו אחרי ארונו והובילנו אותו לבית הקברות היישן של "זכרון", בו נתמן יחד עם הראשונים החלוצים בהתיישבות העברית.

תנחומינו לאשתו, לבנותיו ولכל המשפחה.

ת.ג.ב.ה.